

POSINIAŁY (5) *part praet act*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *jasne*.

sg m N posiniały (2). ◇ f N posiniał(a) (1). ◇ G posiniał(e)j (1). ◇ [n N posiniał(e).] ◇ pl N subst posiniał(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. posinieć.

1. [W funkcji właściwej: *Posiniaczony* [czym]: Ná koniec [ciało]/ ktore było plagami pośiniałe/ y ránami głębokimi pooráne/ z nich teraz iáko z kleynotow nakósztownieyších przedziwney ozdoby doftáło. *BzowRóż* 87.]

2. W funkcji przymiotnika: *Siny* (5) : Też blada vrina / albo trochę przyrumieńíza z blednością/ na wirzchu łamym pianista/ á tłufta/ pofiniała/ trochę przyzołtízym/ á k temu w małe wychodząca. Suchoty być onemu człowiekowi: znamionuie. *FalZioł* V [4]v; Taka vrina zielona gdy potrońsze odchodzi, á ktemu paznokty one^{go} człowieka łą pofiniałe. Smierci fie niechay nadziewa. *FalZioł* V 7; Tak zafię nos zawsze czyrwony pofiniały, albo też czyrwonością zepłtrzony, vkazuie człowieka wczýwego, to ieft, wyborneho pijaka *GlabGad* N8v.

posiniały od czego: Naprzod [płacze] Krákov pośiniały od ołownych dáchow Gdzie mnoftwo iálnych gmáchow. *KlonŻal* B4v.

Wyrażenie: »posiniała barwa«: Vrina pofiniały barwy/ tho ieft ołowianey Czo znamionuie. *FalZioł* V [2]v.

Synonimy: 1., 2. *siniały, siny, zsiniały*.

Cf **POSINIEĆ**